دىخان دادام

جان دادام باي بولغىلى قىستۇردى پەش،
چاپتى تىنماستىن، قىسىپ قولتۇققا كەش،
شۇسىياقى خۇددى جەمشىت ،لەيلىۋەش،
دەيدۇ ،ئۇسسىسام خامىنىمدىن كاتتاچەش،
چەش ئۇسسىيالماي شۇنچە ھەيران، كۆڭلى غەش

كۆڭلى غەش،ئىخلاسى غەشلىكتىن نېرى،
ئاقىدۇ دەريا بۇلۇپ ماڭلاي تېرى ،
ئەمما ئاق تەرتوكسىمۇئامەت يېرى ،
ئۆتىدۇ ئەگسىپ ئۇنى بايلىق پېرى،
قۇرت غازاڭ يەپ،غۇزا تۇتماس ساپلا ئەش

ئىست،دادم يۆرسەپالاقشىپ، بىزنى دەپ،

ئەمدى يوقسۇزلۇقتا ئەگمەي ،تىزنى ـدەپ،

يوق قلاي نامرات دىگەن ئەندىزنى دەپ،

بولسا باي هەرقانچە،رۇخسەت،ئىزنى،دەپ،

نەئۆچۈن ئوت ياقسا ،ئىس پۆركۆيدۇ مەش؟

ئۇئەمەس ياۋقاۋ ،هۇرۇن ،دىتسىز كىشى،

تەندۇرۇس ،بەردەم ،تۆزۈك ئەقلى ـهۇشى،

قانچە پەرۋاز قىلسىمۇ تەدبىر قۇشى،

ئىلگىرى باسمايدۇ، تاڭ، هەچبىر ئىشى،

شۇنچە ئىشچان ئەر تۇرۇپ هالى بۆلەش

تالدا،مالدا ،شالدا بەركەت ـ دەپ دادام،

باغ ياساپ تۆتچۆرىسىگە سوقتى تام،

تىكتى ئالما، تەك ،ئۈزۈم،ئەنجۈر،بادام،

تووۋا ،كۈزدە ئاۋۇ قۇرتلۇق ،ماۋۇ خام،

ياما شاپتۇل ئۇلىغانتى ،چىقتى ئەش

باي بولۇشنى ئىستىسەڭ بوداقچى بول ـ

دەپتىكەندەپ،چارۋا باقتۇق قولمۇ ـ قول،

چىشى ساغلىق بەش ئىنق ،ئوتمۇ مول،

يوق بۇغازمال، بۇقىسىر لار ئەتتى گول،

بىرسى قالدى بىر،يەنە شۇ بەشى بەش

تالدا ،مالدا بىزگە تەلەي باقتى كەم،
شالدا نەپ تەگسە ئەجەپئەمەس ئەمدى دەپ،
مايسا تىكتۇق شۇنچەرەتلەپ سەپمۇ سەپ،
ئولتۇرۇپ ،قوپساق چۆشەپتۇق بەتتە يەپ،
بەتتە نەدە شال سېرىغداپ بولدى لەش
باغ دىگەن باغۋەن قولىدا باغ ئىدى،
چەشمە دىخانىنىڭ پىرىدە تاغ ئىدى،
چارۋا چۇپان باقسا لوقگۆش ،ياغ ئىدى،
ئەمما باغ،تاغ،ياغنى دايىم زاغ يىدى،
قالدى نەپسىز ھەرىيلى قىلغان كۆرەش

جان دادم ئېيتتى ماڭا ئىش پەنتنى،

بىلگۈچى ،چاق مۇنتى مىھنەت قەنتنى،

قىسمىتىم ،ئەجرىمگە چاقلاپ پالتنى،

مازغىدى رىسقىمغا تالىق مانتنى،

ئېيت سەۋەپ نەدە ؟قېنى بۇ سىرنى يەش

ئېيت نىچۈن توغماي قىسىر قالدى كالا،

ئېيت نىچۈن شال مايىسسى بولدى ئالا،

ئېيت نىچۈن ئەرزىم تولا،قەرزىم تولا،

ئېيت نىچۈن يول كەلگ،بىراق،بەختىم چالا،

ئېيت نىمىشقا پۈتنىمۇ قىستايدۇ كەش

ئاھ،دېھقان بولماق نىمانچە تەس بۇدەم،

بىز ئىگىزلىك ئىستىگەنچە پەس بۇدەم،

سەيسە، ئالۋاڭ قىلدى خامۇش ،مەس بۇدەم،

مەن بۇھالدىن شۇنچە ھەيرانۇ-ھەس بۇدەم،

دىلنى ئەزدى ،مانتا كۆرمەي قەرز تۆلەش

يىلدا يۈزكۆندىنمۇ جىق ئىش كارنى،

سىرتتقا قىلدۇق،سىرتتقاچاپتۇق بارنى،

ساتمىساق كىگىزۇ كەتمەن ،ئارنى،

ئالغىلى پۇل يوق ،يۇپۇقنى ،دارنى،

قالدى ئەمدى ساتمىغان شۇ دوپپا،كەش

قىرنى مايماق سالسا ،ئالسا قاش پۇلى،

تېرىماپسەن دەپلا ئالسا ماش پۇلى،

ھەممىدىن جىقتۇر شىغىل ،قۇم ،تاش پۇلى،

تەگمىسە نەخ قولغا پاختا ،ئاش پۇلى،

بۇمۇ پەرمان دەپ قۇلاق كەس،كۆزنى تەش

ۋا دەرىخا دەتنى ئېيتماي بولمىدى،

يۈك ئېغىر بولغاچقا دېھقان باي بولمىدى،

قامچا تەگدى ،گەردىسەك ۋاي بولمىدى

شۇڭا يانەپ ،ياكى قول ماي بولمىدى

كىم ئۇ قىزغانغان رىسقتىن؟ياغۇ پەش

مەن دىدىم ئېيتقانلىرىڭ مىڭنىڭ بىرى،
بۇ ئەمەس تالاي كىشى قىسمەت سىرى،
ھالسىراتتى بەر،يەنە بەرنىڭ سۆرى،
سۆركى ئۇ،يەرلىك نىزامىنىڭ چاڭ-كىرى،
كىردە داتلاشقاچقاكەڭ،تەشمەس دىرەش

جان دادا نىئىشقا يۆرگەي ئەمرىمىز،
تۆنۆگۆندە قالدى كۆرمىك جەۋرىمىز،
چۆنكى يۆزلەندى بازارغا دەۋرىمىز،
بىزغۇ بىز، يايرايدۇ ھەتتا نەۋرىمىز،
ئەمدى چاپماق يوق پىلان دەپ،يەرمۇكەش

بەلنی باغلاپ ئەمدی ئشلەیمز تازا،

هۇرۇن کشی قول شۉمۉپ ئاچسۇن هازا،

توڭ ئرپتو بول بالام ئشتا ئۇزا،

بولسا ئەل بزدن رزا ،ئاللا رزا،

هچ یاراشماندۇ دخانغا ناز ـ کەرەش

ئەسلدن ئوبدان کەسپ دخانچلق،

بارجاپاسی،راهتی چلق ـ چلق،

ئەي زامان سەن کۆر ،دخان ئەرکن بێلق،

ئۆستۉرۉپ قوینۇڭدا، پەرۋش قل سلق،

شۇ دادام یۉرمسۇن چۇ ،کۆڭلی غەش